

T. B. M. M.
İYİ PARTİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih: 14.06.2019

Sayı: 1116

Hasan SUBAŞI
Antalya Milletvekili
Adalet Komisyonu Üyesi

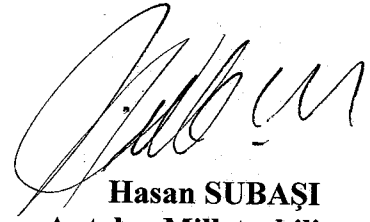
13348

13.06.2019

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıda yer alan sorularımın T.C. Adalet Bakanı Sayın Abdülhamit GÜL tarafından Anayasa'nın 98'inci ile TBMM İçtüzüğü'nün 96'ncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Saygılarımla

Hasan SUBAŞI
Antalya Milletvekili

Ceza İnfaz Sisteminde Sivil Toplum Derneği'nin (CISST) Temmuz 2013 tarihli bilgi edinme başvurusuna Bakanlık tarafından verilen yanıtta Türkiye genelindeki ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde 115 engelli tutuklu ve hükümlü bulunduğu ifade edilmiştir. Hapishanelerin erişilebilirliğine ilişkin olarak ise Bakanlık tarafından, ülkemiz genelinde 355/360 ceza infaz kurumu bulunduğunu, bu kurumların çok katlı olmadığı ve engellilerin yaşam şartlarına mani bir durum bulunmadığı ifade edilmiştir.

Sadece tekerlik sandalye kullanan tutuklu ve hükümlüleri dikkate alan bu açıklama diğer engel gruplarını göz ardı etmektedir. Oysa erişilebilirliğe uygun olmak, görme engelliler için kabartma zemin olmasından, işitme engelliler için işaret dili bilen personel istihdamına, felçliler veya süregelen hastalıkları olanların ihtiyaç duydukları tıbbi ekipman ve sarf malzemelerinin teminine kadar birçok ihtiyacın düşünülmesini gerektirir.

Anayasa'nın 104. maddesine göre; Cumhurbaşkanı "sürekli hastalık, sakatlık ve kocama sebebi ile belirli kişilerin cezalarını hafifletmek ve kaldırmak" yetkisine sahiptir. Adli Tıp Kurumu'nun sürekli hastalık, sakatlık ve kocama hallerinden birinin bulunduğu karar vermesi halinde dahi Cumhurbaşkanı, af yetkisini kullanmama konusunda takdir yetkisine sahiptir.

Ceza İnfaz Kanunun 16. maddesinde "hükümlünün hastalığının hayatı için kesin tehlike teşkil ettiğine Adli Tıp Kurumunca düzenlenen ya da Adalet Bakanlığınca belirlenen tam teşekküllü hastanelerin sağlık kurullarınca düzenlenip Adli Tıp Kurumunca onaylanan rapor gereği karar verilen" kişilerin infazlarının ertelenebileceği düzenleniyor olsa da bilindiği üzere, bu madde yine Ceza İnfaz Kanunu'nun 116. maddesine rağmen hasta tutuklulara uygulanmamaktadır. Dahası, hasta tutuklu ve hükümlülerin Adli Tıp Kurumu'ndan onay alması ise başlı başına yoldırıcı niteliktedir.

Adalet Bakanlığı'nın belirlediği tam teşekküllü hastanelerden alınan raporlar Adli Tıp Kurumu'nda haftalarca, aylarca bekletilmekte, kimi zaman hastalar ring araçlarıyla saatler boyunca süren yolculuklarla İstanbul Adli Tıp Kurumu'na çağrılmakta ve çoğu dosya ret kararı ile geri gönderilmektedir. Hastaların bekletildiği koşulların olumsuzluğu ve rutin tedavilerinin sürdürülememesi hastalıklarının daha da ağırlaşmasına neden olmaktadır.

Kendi kendine bakamayacak durumda ağır hasta ya da engelli pek çok kişi halen hapisanededir. Bu kişilerin bakımı, gönüllü olarak onlara yardım eden diğer mahpuslar, içeri girmesine izin verilen yakınları veya idarenin ücret ödeyerek çalıştırdığı mahpuslar tarafından yapılmaktadır. Bu kişilerin bakımının eğitilmiş ve profesyonel kişilerce yapılması şarttır.

Ayrıca hapisane girişlerindeki duyarlı kapılar ve retina taraması, hem engelli mahpuslar hem de engelli ziyaretçiler için sorun oluşturmaktadır. Görme engelliler retina taramasına girmemektedir, ancak, bu kişilerin engeli fiziki olarak görünür değil ise görme engelli olduklarını raporla ispatlamaları istenmektedir.

Bu bilgiler ışığında;

1. Ceza infaz kurumlarında kalan engellilerin ve kronik hastalığı olan tutuklu ve hükümlü sayısı nedir?
2. Cezaevinde kendi kendine bakamayacak durumda olan ya da cezaevinde tedavisi mümkün olmayan mahpusların cezalarının ertelenmesi hususunda prosedürlerin yaşam hakkı gözetilerek yeniden düzenlenmesi konusunda Bakanlık nezdinde yürütülen çalışması, eylem planı ya da hazırlık planı var mıdır?
3. Adalet Bakanlığı'nın ülkemiz adalet sistemine ait tüm binaların erişilebilirliğinin sağlanması için çalışmaları, eylem planı ve hazırlık planı mevcut mudur?
4. Ceza infaz kurumlarında engelli tutuklu ve hükümlülerin rehabilitasyonu için gereken uygun teknik cihaz ve ekipmana sahip yeterli alanlar mevcut mudur?
5. Kanun, yönetmelik, genelge düzeylerinde engelli gruplarının tanımlanması ve bu gruplara yönelik ayrı ayrı uygulama esaslarının belirlenmesi konusunda Bakanlık nezdinde yürütülen çalışmalar var mıdır?